

[L. Rasmussen.]

nemlig dette, at der burde have været mere, og at det hindrede jeg. Det er ærlig talt ogsaa næsten det eneste Lyspunkt, jeg kan se, for alt det andet er mislykkedes for mig, takket være Højres og Venstres Styrke. Men jeg tror, at hvis det ærede Medlem vilde gaa ud og fortælle, at det egentlig ikke var Socialdemokratiet, der vilde ofre mere end Venstre og Konservative, vil det ikke have stor Virkning.

Derefter talte det ærede Medlem om den store Forsvarsvillie i det danske Folk. Det er en gammel Lektie; jeg kan huske fra min første Ungdom, fra den første Tid, jeg begyndte at deltage i det politiske Liv, i 80erne, da lød denne Tale — endda med mere Overbevisning end den, det ærede Medlem lagde i sin — om Forsvarsvillien i det danske Folk. Det ærede Medlem begyndte at tale om, hvordan Forsvarsvillien var levende i 1914 hos de til Sikringsstyrken indkaldte Soldater. Men hvis det ærede Medlem var gaaet ud og havde holdt en Tale til Soldaterne om Forsvarsvillien og derefter havde sagt: De af jer, der ikke har denne Forsvarsvillie, de maa rejse hjem, saa tror jeg, at det ærede Medlem Hr. P. Munch vilde have sagt: Vor Herre bevares, sikken en Masse Højremænd der render dér ved Siden af Radikale og Socialdemokrater, de vil meget hellere hjem end gaa her. Det vilde have været den Forsvarsvillie, tror jeg, som det ærede Medlem sagde var til Stede i saa stor Udstrækning.

Men nu de Konservative selv! Jeg erindrer om de højstemte Toner, der lød i 80erne om Forsvarsvillien. Da blev der indsendt til Rigsdagen en Adresse med 106 000 Underskrifter, vendt mod Venstre, og man sagde: Vi er parate til at bringe de Pengeofre, der skal til for at faa en Forsvarsordning — det stod i Adressen. Saa tog de fat — jeg tror, det ærede Medlem Hr. Parkov var med i det — og begyndte at samle Penge ind, sendte Adresser ud, Klingbeutelen gik, Basarer blev holdt, Taler blev holdt, Fester blev holdt i en Uendelighed. Der blev samlet Penge ind og talt om, at det var Danmarks dyreste Interesser, Danmarks Livssag, det gjaldt, der blev samlet ind fra 1884 til 1892; og det blev, omsat i Penge, til 1 400 000 Kr. — 1 400 000 Kr.! De Konservative vil i Dag lægge Skat paa Kaffe, for at vi kan faa Penge til Militærvæsenet; de siger: Herregud, det drejer sig kun om 8 Mill. Kr. om Aaret — og saa blev der i 8 Aar den Gang kun indsamlet 1 400 000 Kr. Det er de

Konservatives Forsvarsvillie, omsat i Penge. Socialdemokraterne har ogsaa en Forsvarssag, for hvilken vi bringer Ofre. Vi ved, hvad det vil sige, naar vore Kammerater rammes af Arbejdsløshed; og vi ved, at det gælder at forsvare sig herimod. Vi ved, hvad det gælder, hvis Arbejdsgiverne kommer i Tanke om at ville nedsætte Lønningerne, og vi bringer Ofre for denne vor Forsvarssag. Danske Arbejdere betaler aarlig 14 Mill. Kr. for at sikre Kammeraterne mod Arbejdsløshed. Jeg tror, at det ærede Medlem skal vogte sig vel for en Ting, nemlig for at sige: Vi tror paa Forsvarssagen; nu vil vi have en god Ordning gennemført; her kommer vi med Pengene; alle, der har over 100 000 Kr. i Formue og 30 000—40 000 Kr. i Indtægt, skal betale, hvad det koster! Thi saa vil han faa at se, hvor Forsvarsvillien bliver af. Nej, de maa hellere bede om lidt Kaffetold, lidt indirekte Skat, om at faa Formueskatten nedsat; for saa at bruge Pengene til Militarismen — saadan ytrer de Konservatives Forsvarsvillie sig. Naar de Konservative taler om Forsvarsvillien og forlanger, at vi og alle Vælgerne skal tro paa dem, saa kommer de grumme hurtigt til kort.

Derefter talte det ærede Medlem om Belgien og Luxembourg og fortalte, hvordan Luxembourg var økonomisk afhængigt af Nabolandene. Jeg er ikke stærkt inde i dette og vil derfor gerne spørge det ærede Medlem, om det er en Følge af, at Luxembourg ingen Soldater havde; for ellers forstaaer jeg ikke, at dette har det allerringeste med denne Sag at gøre. Jeg nævnte, at Luxembourg under Verdenskrigen stod arustet, at dets Neutralitet blev krænket, men at ikke et eneste Hjem blev hærget eller ødelagt, og at det efter Krigen blev optaget i Folkenes Forbund med samme Rettigheder som Danmark. Det ærede Medlem siger, at det er økonomisk afhængigt af Nabolandene; men dette har jo intet med den foreliggende Sag at gøre, medmindre man kan sige, at det vilde det ikke have været, hvis det havde haft Militær. Hvis jeg vilde komme og sige, at i Europa staarsikkert Rusland som det Land, der har den stærkeste Militærordning, og derefter spørge: Ønsker da de Konservative, at vi skal have de samme Forhold indført i Danmark som i Rusland? — saa kunde jeg gøre det med fuldkommen samme Ret som den, hvormed det ærede Medlem taler om Luxembourgs økonomiske Forfatning. Thi de to Ting har jo intet med hinanden at gøre. Hvad vilde være sket, sagde det ærede Medlem til mig, hvis Belgien under Verdenskrigen